

XAVIER OLIVER

Delegació de la Garrotxa de la ICHN, C/ Fontanella, 3 17800 Olot.

xvioliver@terra.es

Mots clau: Garrotxa, plantes al·lòctones, plantes invasores, diagnosi de la perillositat, impacte actual i potencial, capacitat d'expansió, dificultat d'eradicació.

L'àmbit geogràfic del projecte és la Garrotxa, però inclou els espais protegits de comarques veïnes (Alt Empordà, Ripollès, Osona, la Selva) que comparteixen territori amb la Garrotxa (Collsacabra, Puigsacalm-Bellmunt, Alta Garrotxa).

Període: projecte iniciat i finalitzat el 2006.

Projecte promogut per la delegació de la Garrotxa de la ICHN.

Més informació: consultable en la pàgina Web de la delegació de la Garrotxa (ICHN) <http://130.206.88.24/ichngarrotxa/index.php>

L'objectiu del treball era fer una valoració objectiva de la perillositat dels tàxons invasors de la comarca per poder prioritzar en el moment de desenvolupar actuacions de control i eradicació.

A partir del catàleg de flora vascular al·lòctona, es van seleccionar els tàxons que presentaven capacitat invasora a la comarca, i es va valorar si només afectaven els conreus, les zones ruderals o si eren capaços de penetrar en ambients seminaturals i naturals. Només en aquest últim cas, es va realitzar una valoració del seu impacte actual i potencial, la seva capacitat invasora i la dificultat d'eradicació/control a la comarca.

Amb el coneixement actual dels tàxons i de les referències trobades, i mitjançant el mètode Hiebert, 1997, utilitzat pels Serveis d'Agricultura dels Estats Units d'Amèrica, però amb diversos canvis, s'ha fet la valoració de la perillositat. Però d'una banda considerem que l'adjudicació d'un valor entre 1 i 10 a cadascun dels paràmetres escollits no és idònia, ja que es perd rigor tant en l'adjudicació dels valors com en l'explotació posterior de les dades, quan es suma un conjunt de variables poc similars i comparables, i que realment no acaben d'explicar ni la capacitat invasora ni l'afectació sobre el medi natural. Per això, en el present treball, s'han considerat diferents nivells d'impacte i de capacitat invasora, i no s'han sumat paràmetres. Això ens permet fer una valoració més qualitativa, ja que quantitativament és molt complex.

D'altra banda, a més de l'impacte actual i la capacitat invasora que considera aquest mètode, hem valorat l'impacte potencial ja que l'impacte actual no reflecteix el perill si es tracta d'un tàxon en fase inicial de colonització, amb un impacte baix de moment.

També s'ha estimat la dificultat d'eradicació i/o control. Un tàxon, a partir d'una població determinada, pot esdevenir impossible d'eradicar, i per tant és possible que calgui prioritzar la seva eradicació o control en una fase inicial, si el seu impacte pot ser molt alt.

La diagnosi realitzada ha detectat 98 tàxons invasors, dels quals 15 ho són de conreus, 17 de zones ruderals i 50 d'ambients seminaturals i naturals, mentre que de 16 falten dades per poder detectar la seva perillositat. El nostre interès recau especialment en aquest grup de 16 tàxons i en el grup de 50 tàxons invasors d'ambients naturals i seminaturals, dels quals es va fer l'anàlisi de l'impacte actual i potencial, la capacitat invasora i la dificultat de la seva eradicació i/o control. D'aquesta manera hem agrupat els tàxons en 4 categories: els tàxons que requereixen actuacions d'urgència (10), els que necessiten accions quan abans millor (19), dels que caldria prevenció i vigilància (7) i dels que s'ha descartat de moment prioritzar accions (14).

La via d'introducció més important d'aquests tàxons més perillosos ha estat la jardineria (87%). Per tant, una línia efectiva per treballar és promoure una normativa de prohibició de la comercialització d'aquests tàxons.

XAVIER OLIVER

Bidens aurea, una de les 10 plantes invasores més perilloses de la comarca

